

השלמה לתשובה האם היתה התראה במקושש (*)

ומו"ח הגר"ד בלומנטל שליט"א העירני מדברי התוס' בב"ב דלר' יהודה לא היה ההתראה וכנראה כוונתו לדברי התוס' בב"ב קיט סע"א ד"ה שנאמר דמבואר שם דלר' יהודה לא הודיעוהו באיזו מיתה הוא נהרג וממילא לא היתה התראה כהלכתה, אלא הוראת שעה היתה ועיקרי הדברים מבוארים בסנהדרין פ ע"ב.

אבל עדיין שלא לאפושי פלוגתא יש מקום לטעון שהיתה התראה אבל לא היתה התראה כהלכתה כדין שלא הודיעוהו באיזו מיתה הוא נהרג, ויתכן לומר הגדרה

בזה דההוראת שעה היתה להחשיב התראה כזו להתראה, וממילא גם ר' יהודה יודה להך דרשא שהתרו בו ועדיין הוא מקושש.

אבל במהרש"ל על התוס' בב"ב שם כתב להדיא דלר' יהודה לא היתה התראה כלל שהוא חייב מיתה.

וצריך לומר להמרש"ל דעיקר דרשא דהתרו בו ועדיין הוא מקושש לא הוצרך אלא לענין ללמוד התראה לדורות, אבל לר' יהודה שא"א ללמוד מזה התראה לדורות כיון שלא היתה התראה כהלכתה ממילא לא דרש לה להתראה כלל.

אולם גם המהרש"ל לא נקט שלא היתה התראה כלל אלא שלא התרו בו שהוא חייב מיתה, וזה מוכח בחשבון שהרי לר' יהודה לא שייך התראה שחייב מיתה בלא שיאמר בהתראה איזו מיתה יתחייב, דכיון שאינו מתרה באיזו מיתה יתחייב אין כאן תוקף של התראה כלל ואינו מתחייב מיתה.

ועי"ש במהרש"א.

ובתשלוש הדברים יש לציין דאמנם גם פרש"י בסנהדרין שם פירש כפי' התוס', אבל ברמ"ה שם פירש באופן אחר דהוראת שעה ר"ל שמאחר שלא נאמרה עדיין מיתתו של המקושש ממילא לא היה צריך בהתראתו לומר באיזו מיתה ימות, ולפי' הרמ"ה לא פליג ר' יהודה אדרבנן כלל לענייננו שנהרג המקושש בהתראה.

